

Η ΡΟΔΙΑΚΗ

Η ΡΟΔΙΑΚΗ

[Ημερήσια Πρωινή Εφημερίδα της Ρόδου](#)

Έρωτες ενός ακήρυχτου πολέμου

Η ΡΟΔΙΑΚΗ

Αναγνώστηκε **78** φορές

Ημερομηνία 20/11/17 20:00

Κατηγορίες

- [Απόψεις](#)

Στείλε το άρθρο σε μήνυμα στο FB

Γράφει η

Ε. Μαυρόγαλου

LL.M. Δικηγόρος, Μέλος του Μητρώου Πολιτικών Στελεχών της ΝΔ

Σε μία πρόσφατη συνέντευξή του στην Ελένη Βαρβιτσιώτη για την Καθημερινή, ο Φρανς Τίμερμανς (Frans Timmermans), πρώτος Αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής

Επιτροπής, έδωσε τον πιο ακριβή χαρακτηρισμό για τους κατοίκους του Αιγαίου. Συγκεκριμένα σε ερώτηση για το μεταναστευτικό ζήτημα χαρακτήρισε τους δημάρχους και τους νησιώτες -μα τι άλλο- ΗΡΩΕΣ. Και προς τιμήν του προσέθεσε ότι «Παρά την ιδιαίτερη πίεση στην οποία βρίσκονται, κάνουν ό,τι περνάει από το χέρι τους».

ΗΡΩΕΣ.

Μα τι άλλο θα μπορούσαμε να αποκαλέσουμε όλους εκείνους που τα τελευταία χρόνια αντιμετωπίζουν με τον πιο φιλόξενο και φιλόξενο τρόπο μία συνεχιζόμενη «απειλή» για τις τοπικές τους κοινωνίες, το παρόν και το μέλλον του νησιού τους. Κι όποιος απλά θεωρεί ότι η αθρόα αύξηση των προσφυγικών ροών δε δημιουργεί στους κατοίκους των νησιών του Αιγαίου δικαιώματα, παρά μόνο υποχρεώσεις ανοχής, θεωρώ ότι ζει σε ένα παράλληλο σύμπαν αγγελικά πλασμένο. Φυσικά και πρέπει να προστατευτούν τα ανθρώπινα δικαιώματα των προσφύγων αυτών, να επιβιώσουν και να ακολουθηθούν οι νόμιμες διαδικασίες για τη χορήγηση ασύλου όπου κρίνεται ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις. Τι συμβαίνει όμως όταν εκτός του ότι δεν προστατεύονται οι ίδιοι, επίκειται κίνδυνος πολυεπίπεδης διατάραξης της ισορροπίας της εκάστοτε τοπικής κοινωνίας και οικονομίας. Ήδη η Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, βάσει επιτόπιων ελέγχων που η ίδια έκανε, έκρινε ως μη ικανοποιητική την κατάσταση που επικρατεί στα κέντρα υποδοχής και φιλοξενίας προσφύγων ενώ ο ρυθμός βελτίωσης της είναι εξαιρετικά αργός. Κως, Λέρος και Χίος, Σάμος, Λέσβος είναι τα νησιά εκείνα που έχουν πληγεί περισσότερο από τη λαίλαπα αυτή και συνεχίζουν με καθόλου αμείωτους ρυθμούς, ειδικά μετά τους καλοκαιρινούς μήνες.

Σε αυτό φυσικά συμβάλλει καθοριστικά η ύπαρξη των hot spot στα νησιά αυτά.

Παράλληλα, κάποιοι αγνοούν ηθελημένα ότι δεν βασανίζονται μόνο οι προσφυγικοί πληθυσμοί, αλλά και οι κάτοικοι των νησιών αυτών οι οποίοι ανησυχούν δικαιολογημένα. Δεδομένης της έλλειψης πολιτικής βούλησης - νιώθουν μόνοι τους και απροστάτευτοι σε έναν αγώνα επιβίωσης ο οποίος δεν ξέρεις τι σου ξημερώνει. Ή μάλλον οι κάτοικοι - ΉΡΩΕΣ - των νησιών αυτών γνωρίζουν πολύ καλά, διότι τα

τελευταία δύο χρόνια προσπαθούν να ισορροπήσουν μεταξύ του ανθρωπιστικού τους καθήκοντος, της ασφάλειας και της προστασίας του τουριστικού τους προϊόντος προκειμένου να μην σημειωθούν για άλλη μία φορά απώλειες. Και παρά τις ελλείψεις συνεχίζουν να δείχνουν ότι είναι εκπαιδευμένοι για τα δύσκολα.

Ωστόσο, δεν πρέπει ο κρατικός μηχανισμός να επαναπαύεται στην ανοχή και την ικανότητα των νησιωτών να αντιμετωπίζουν τις εκάστοτε αντιξοότητες. Τα νησιά πρέπει να πάψουν να είναι «φυλακές» ανθρώπων και να υπάρχουν χώροι ακατάλληλοι που απλά στοιβάζονται τα ανθρώπινα κορμιά. Στις υφιστάμενες δομές δεν πληρούνται ούτε αξιοπρεπείς ούτε ασφαλείς συνθήκες διαβίωσης, ενώ παράλληλα ο αμείωτος ρυθμός ροών εντείνει συνεχώς τα προβλήματα μεταφέροντάς τα συχνά εκτός των hot spot διασαλεύοντας την κοινωνική ισορροπία των κατοίκων των νησιών αυτών. Και για να μιλήσουμε επιτέλους με ειλικρίνεια.

Οι ροές δεν αφορούν μόνο σε πρόσφυγες αλλά και μετανάστες. Μετανάστες με προέλευση άγνωστη οι οποίοι πρέπει να επαναπροωθηθούν στην πατρίδα τους, ώστε να αποσυμφωρηθεί η κατάσταση στα νησιά μας και να εφαρμοσθεί επιτέλους η διακρατική συμφωνία με την Τουρκία. Τα στοιχεία όμως αποδεικνύουν την ανικανότητα και την έλλειψη βούλησης από μέρους ελληνικής κυβέρνησης. Μόνο 1600 επιστροφές έχουν γίνει από τα νησιά στην Τουρκία από το 2016. Οφείλει η Συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και η εκάστοτε κυβέρνηση να σταθεί κι εκείνη στο ύψος των περιστάσεων όπως στέκονται δύο και πλέον χρόνια οι ήρωες των νησιών μας. Τα διαμάντια του Αιγαίου δεν μπορούν να εξυπηρετήσουν μεγαλύτερους αριθμούς προσφύγων και μεταναστών, οι οποίοι έχουν ήδη υπερβεί. Η Ευρωπαϊκή πολιτική που εφαρμόζεται από την ελληνική κυβέρνηση και επιβάλλει τον γεωγραφικό περιορισμό των προσφύγων οδηγεί στον αποκλεισμό των αιτούντων άσυλο στο εκάστοτε νησί. Και παράλληλα όλες αυτές οι διαδικασίες που όφειλε η Συγκυβέρνηση να προωθήσει με γρήγορους ρυθμούς, ώστε να αποσυμφορηθούν τα νησιά, παραμένουν υποσχέσεις.

Όλα αυτά βέβαια κι ενώ η χώρα μας δέχεται μεγάλα ποσά από την Ευρωπαϊκή Ένωση ως στήριξη για τις υποδομές και τη φιλοξενία, ωστόσο τα χρήματα αυτά δεν φτάνουν ποτέ στον τελικό προορισμό τους. Και που πάνε τελικά αυτά τα χρήματα; Αυτό

διερωτάται κάθε νησιώτης όταν ακούει για συνεχείς ενισχύσεις από την Ε.Ε. Η λύση είναι πάντα μία σε όλα τα προβλήματα του τόπου τούτου. Η πολιτική βούληση και η επαρκής ικανότητα υλοποίησής της. Πολύ φοβούμαι ότι δεν υπάρχει από τη σημερινή Συγκυβέρνηση καθώς τα νούμερα για άλλη μία φορά μιλάνε από μόνα τους, παρά τις συνεχείς υποσχέσεις της. Και για να μη μείνω μόνο στην πολύ συζητημένη πολιτική βούληση, απαιτείται στην παρούσα κατάσταση και εθνικό σθένος υπεράσπισης των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων.

Κι ας μην λησμονούμε ότι οι ΗΡΩΕΣ είναι ΗΡΩΕΣ γιατί στο τέλος επιτυγχάνουν το ανέφικτο και ακατόρθωτο!

